

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010158
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5815010158.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 9. apríla 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným Q. E., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/46/2015-208 z 20.11.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. E. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/46/2015-208 z 20.11.2018 bol obžalovaný Q. E. spolu s odsúdeným P. S. uznaný za vinného, že:

1/ dňa 21.4.2015 v dobe o 14.14 hod. v Tvrdošíne na ul. Vojtaššákovej 873 na benzínovom čerpadle BENZINOL Slovakia s.r.o. natankovali do osobného motorového vozidla Škoda YETI a do plastových bandasiiek celkovo 124,92 litrov benzínu natural 95 v hodnote 161,77 Eur pričom za tento benzín nezaplatili a z miesta ušli preč, následne

2/ toho istého dňa 21.4.2015 v dobe o 19.15 hod. v Dolnom Kubíne na ul. Bysterecká č. 2200 na benzínovom čerpadle BENZINOL Slovakia s.r.o. natankovali do plastových bandasiiek 115 litrov motorovej nafty v hodnote 132,71 Eur, pričom za túto nezaplatili a z miesta ušli preč,

čím spôsobili spoločnosti BENZINOL SLOVAKIA s.r.o., ul. Mliekarenská č. 17, 821 09 Bratislava, IČO: 44 820 704, celkovú škodu vo výške 294,48 Eur,

čím spáchal pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Za to bol podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20.11.2018 (č.l. 204-206 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa nevyjadruje a obhajca obžalovaného Q. E. sa nevyjadril. Na tomto mieste treba pripomenúť, že okresný súd na podklade opatrenia, č.k. 6T/46/2017-158 zo dňa 19.4.2018 vykonával voči obžalovanému Q. E. konanie proti ušlému (č.l. 158). V súvislosti s číslom konania, ktoré je uvedené na označenom uznesení, podľa názoru krajského súdu ide o zrejmu nesprávnosť, pretože trestná vec voči obžalovanému Q. E. je na okresnom súde vedená pod sp.zn. 6T/46/2015. Rovnaká zrejma nesprávnosť je aj vo výrokovej časti opatrenia, kde je uvedená spisová značka Okresného súdu Námestovo 6T/32/2016. Podľa názoru krajského súdu zistené zrejme nesprávnosti nemajú zásadný vplyv na správnosť procesného postupu okresného súdu.

Dňa 5.12.2018 okresnému súdu bolo doručené odvolanie obhajcu obžalovaného Q. E. voči rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 20.11.2018, sp.zn. 6T/46/2015, v ktorom po konštatovaní výroku rozsudku súdu prvého stupňa uvádza, že v zákonnej lehote proti všetkým výrokom vyššie uvedeného rozsudku podáva obžalovaný v 2. rade prostredníctvom svojho obhajcu toto odvolanie, a to z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), b) a c) Tr. por. Odvolanie obžalovaný v 2. rade bližšie odôvodní prostredníctvom svojho obhajcu po doručení písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 20.11.2018. Týmto navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní veci s poukazom na základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ obžalovaného v 2. rade spod obžaloby oslobodil v zmysle ustanovenia § 285 písm. b) a c) Tr. por.

Dňa 8.4.2019 krajskému súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného Q. E. prostredníctvom za neho konajúceho ustanoveného obhajcu, ktorý uviedol nasledovné odvolacie argumenty:

„Obhajca obžalovaného v 2. rade zotráva v plnom rozsahu na doterajších vyjadreniach obžalovaného v 2. rade, ktoré v konaní uviedol pred tým, ako bolo voči nemu zahájené konanie voči ušlému. Každý z obžalovaných popísal priebeh udalosti odlišne. Vzťahy medzi obžalovanými sú vážne narušené, čo vzniká pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede obžalovaného P. S. vo vzťahu k obžalovanému Q. E.. Obhajca obžalovaného v 2. rade má za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ak potom výpoveď obžalovaného v 1. rade P. S. považoval za vierohodnú. Obžalovaný v 2. rade obvinenia obžalovaného v 1. rade v priebehu konania popieral.

Pre doplnenie obhajca obžalovaného v 2. rade uvádza, že odvolanie voči Rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 20.11.2018, sp.zn. 6T/46/2015 podal najmä z opatrnosti a s ohľadom na skutočnosť, že s obžalovaným v 2. rade sa mu do dnešného dňa nepodarilo skontaktovať, a teda obhajca bol povinný zotrvať na jeho vyjadreniach, ktoré obžalovaný v 2. rade uviedol v konaní pred tým, ako bolo voči nemu zahájené konanie voči ušlému.

Pretože súdom I. stupňa bola v napadnutom rozsudku konštatovaná u obž. Q. E. prevaha priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m/ Trestného zákona), trest mu bol ukladaný podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, kde súd zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, a keďže sa obžalovaný mal podľa názoru súdu I. stupňa dopustiť súdených skutkov počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženým mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/74/14 zo dňa 12.11.2014, bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Tieto skutočnosti by však nemuseli byť splnené v prípade, že by obžalovaný aj v priebehu odvolacieho konania sa tohto osobne zúčastnil a napr. priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, čo by mu mohlo v prípade opätovného posúdenia pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo vzťahu k uloženému trestu a jeho výmere.

Preto navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci s poukazom na základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ obžalovaného v 2. rade spod obžaloby oslobodil v zmysle ust. § 285 písm. b) a c) Trestného poriadku.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu obžalovaného Q. E..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa navrhla, aby krajský súd vyhovel odvolaniu obžalovaného a s poukazom na zásadu in dubio pro reo postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v rámci odvolacieho konania v neprítomnosti obžalovaného Q. E., pretože naďalej pretrvávali dôvody konania proti ušlému. Krajský súd poznamenáva na tomto mieste, že obžalovaný Q. E. svojím postojom k vlastnému trestnému stíhaniu a vytvorením podmienok na konanie proti ušlému sa vzdal do značnej miery práva na osobnú obhajobu vo vlastnej trestnej veci.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný Q. E. dôvody odvolania založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami skutkovými a právnymi sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by ostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblastí skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti (§ 317 ods. 2 Tr. por.) z pohľadu obžalovaného. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva trestného, rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu obžalovanému Q. E..

Obžalovaný Q. E. svoju vlastne bližšie nešpecifikovanú výhradu k uloženému trestu vyslovil prostredníctvom ustanoveného obhajcu tým, že sa necíti byť vinným zo skutku, ktorým ho uznal vinným súd prvého stupňa, a to preto, lebo sa skutku nedopustil. Argumentáciu obžalovaného, smerujúcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o vine, odvolací súd neuznal a logicky potom nemohol považovať za dôvodné jeho odvolanie proti výroku o treste, ktoré podal obhajca obžalovaného písomným podaním z 5.12.2018 (č.l. 207a-207b spisu). Výhrady k uloženému trestu z hľadiska jeho druhu a výmery neobsahuje ani písomné odôvodnenie odvolania obhajcu obžalovaného (č.l. 229-231 spisu). V tejto súvislosti krajský súd znova opakuje, že obžalovaný svojím postojom k vlastnej trestnej veci sa vzdal práva na osobnú obhajobu, a preto tvrdenie obhajoby, podľa ktorého z dôvodu neúčasti na odvolacom konaní sa obžalovaný nemohol priznať k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovať, čo by mohlo v prípade opätovného posúdenia pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo vzťahu k uloženému trestu a jeho výmere, považuje krajský súd za irelevantné. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný Q. E. už v prípravnom konaní mohol konať tak, aby mu v priebehu súdneho konania bola priznaná poľahčujúca okolnosť, na ktorú jeho obhajca poukazuje v odôvodnení odvolania.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu obžalovanému Q. E., pričom krajský súd je toho názoru, že trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov je v súlade so zákonom a spĺňa aj požiadavky primeranosti a spravodlivosti. Stav veci a zákonu zodpovedá aj aplikácia ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., a teda zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného Q. E. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.